

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobce: **I. L.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2025, č. j. OAM-428/ZA-ZA11-ZA01-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2025, č. j. 21 Az 22/2025-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím neudělil žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce proti tomu brojil žalobou, kterou Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl. S odkazy na judikaturu NSS přisvědčil závěru žalovaného, že azylový příběh žalobce v části o tvrzeném pronásledování a údajných vyhrůžkách ze strany soudních exekutorů a jeho strýce byl nevěrohodný, jelikož žalobce v průběhu řízení popisoval svou situaci značně rozporně. Žalovaný provedl řádné posouzení vnitřní i vnější konzistence výpovědi žalobce a současně ověřil její pravděpodobnost ve světle relevantních informací o zemi původu.

[3] Žalovaný proto dále vyšel pouze ze zbytku výpovědi, dle které žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany z ekonomických důvodů a potřeby vydělat si v ČR peníze. Městský soud nepovažoval za důvodné ani žalobní námitky směřující proti tomuto závěru. Odkázal na judikaturu NSS, podle které nejsou nesplacené dluhy a s tím spojená tíživá životní situace azylově relevantními důvody.

[4] Městský soud učinil v napadeném rozsudku i další závěry. Žalobce však proti jejich vypořádání v kasační stížnosti nebrojí. Nejvyšší správní soud je tedy dále nerekapituloval, jelikož je dle § 109 odst. 4 s. ř. s. vázán důvody podané kasační stížností.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Uvedl, že nesouhlasí s jeho posouzením, neboť řádně nevypořádal žalobní námitky a přisvědčil rozhodnutí žalovaného, který dostatečně nezjistil stav věci.

[6] Následně téměř doslovně zopakoval svou žalobní argumentaci. Konkrétně, že při pohovorech před žalovaným opakovaně poukazoval na svou složitou životní situaci, jelikož mu jeho věřitel vyhrožuje fyzickou likvidací. Má za to, že tyto skutečnosti dostatečně prokázal a předestřel jasný azylový příběh. Správní orgán opomenul obecné pravidlo, dle kterého za situace, kdy nelze tvrzení žadatele průkazně ověřit, je třeba jeho žádosti vyhovět. Bylo navíc povinností žalovaného i soudu, aby sami ověřili skutečný stav věci.

[7] Stěžovatel je přesvědčen, že uváděl skutečnosti odůvodňující přiznání azylu či doplňkové ochrany. Nemusí a ani nemůže být postaveno najisto, že bude vystaven nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu, ale je nutné zkoumat, zda existuje reálné nebezpečí, že taková újma hrozí. Městský soud to odmítl s ohledem na nevěrohodnost tvrzení stěžovatele, není však dán žádný relevantní podklad nebo zjištění, které by takové nebezpečí vyvracely. Napadený rozsudek proto podle stěžovatele nesplňuje požadavky na odůvodnění soudního rozhodnutí vyplývající z ustálené judikatury.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil s napadeným rozsudkem. Dodal, že k uplatněným námitkám se vyjádřil již ve vyjádření k žalobě a že je považuje za nedůvodné.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského (městského) soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[10] Kasační stížnost není přijatelná.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na charakter uplatněné kasační argumentace úvodem předesílá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského

pokračování

(zde městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Aby byla projednatelná, musí proto kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě napadené rozhodnutí (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudky NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, a ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41). Pokud stěžovatel pouze zopakuje žalobní námitky, aniž by reflektoval argumentaci městského soudu, pak za předpokladu, že v jejich opakování nelze spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která proti závěrům městského soudu ob stojí, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36). Bez bližší kasační argumentace není úkolem Nejvyššího správního soudu za stěžovatele domýšlet, proč má za to, že jsou závěry městského soudu chybné (usnesení ze dne 9. 5. 2024, č. j. 8 Azs 51/2024-28).

[12] Stěžovatel koncipoval kasační argumentaci tak, že výslovně zkopíroval většinu své žaloby. Pouze slovo „žalobce“ nahradil slovem „stěžovatel“ a slova „správní orgán“ či „žalovaný“ slovem „soud“. Pokud by se tedy jednalo o pouhé zkopírování textu žaloby bez jakéhokoli zpochybnění toho, jak se s uplatněnými žalobními námitkami vypořádal městský soud, nejednalo by se o projednatelné kasační námitky (usnesení NSS ze dne 22. 7. 2022, č. j. 8 As 62/2020-47).

[13] Stěžovatel však předtím, než v kasační stížnosti zopakoval své žalobní námitky, uvedl, že „s posouzením soudu nesouhlasí, kdy má za to, že nebyly řádně vypořádány jím uplatněné námitky“. V kontextu následně zkopírované žaloby to proto NSS posoudil jako kasační námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, spočívající v řádném nevypořádání žalobních námitek. Soud tedy předesílá, že stěžovatel kasační stížnosti žádným způsobem nebíjí proti právním závěrům napadeného rozsudku, ale pouze namítá jeho nepřezkoumatelnost.

[14] A to nejprve v obecné rovině, kde tvrdí, že napadený rozsudek nesplňuje požadavky na odůvodnění soudního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto odkazuje na judikaturu, která popisuje, jaké vady naplňují tento kasační důvod (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou bránící jeho přezkumu (rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Z pohledu uvedené judikatury však Nejvyšší správní soud neshledal žádné pochybení městského soudu, které by svědčilo o přijatelnosti kasační stížnosti. Z rozsudku totiž jasně a srozumitelně vyplývá, z jakého důvodu městský soud zamítl žalobu stěžovatele. Rovněž neshledal hrubé pochybení spočívající v tom, že by městský soud přehlédl nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.

[15] Následně přistoupil NSS k posouzení, zda se městský soud v souladu s požadavky, které na odůvodnění soudních rozhodnutí klade výše odkazovaná judikatura, vypořádal s uplatněnými žalobními námitkami, které stěžovatel opakuje v kasační stížnosti. Nad rámec již uvedeného lze dodat, že judikatura NSS i Ústavního soudu dlouhodobě připouští způsob soudního rozhodnutí spočívající ve vypořádání základních námitek, přičemž za přiměřených podmínek lze akceptovat též odpovědi implicitní (rozsudek NSS ze dne 3. 11. 2015, č. j. 2 Afs 143/2015-71, nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS

989/08). Nejvyšší správní soud touto optikou posoudil napadený rozsudek a dospěl k závěru, že judikaturou stanoveným požadavkům dostál.

[16] Na první okruh žalobních námitek, týkající se nehodnověrnosti výpovědi stěžovatele, jehož nevypořádání v kasační stížnosti namítá, městský soud reagoval v bodech 28 až 30 napadeného rozsudku. Odkázal na judikaturu NSS a rekapituloval zevrubně posouzení žalovaného, které jej k závěrům o nevěrohodnosti výpovědi stěžovatele vedlo. Nakonec je označil za řádné posouzení vnitřní i vnější konzistence výpovědi stěžovatele a ověření její pravděpodobnosti ve světle relevantních informací o zemi původu. Z uvedeného tedy plyne odpověď na žalobní námitku, že žalovaný zjistil skutkový stav věci dostatečně a že vytýkaná nevěrohodnost výpovědi stěžovatele nespočívá v tom, že by na něj žalovaný kladl příliš přísné požadavky stran prokázání tvrzených skutečností a sám odmítl aktivně přistoupit k jejich zjišťování. Byť to městský soud takto neuvedl výslovně, lze to z odůvodnění napadeného rozsudku dovodit implicitně, což je v souladu s judikaturou citovanou v předchozím bodě. Naopak, městský soud následně uzavřel, že stěžovatelem tvrzené (nikoliv prokazované) skutečnosti ohledně pronásledování a výhružek ze strany soudních exekutorů a jeho strýce byly ve vzájemném rozporu a nekonzistentní, což učinilo jeho popis skutkového děje nevěrohodným. Tedy nikoliv to, že by je nebyl schopen dostatečně doložit.

[17] Dále stěžovatel namítá, že městský soud nevypořádal žalobní námitku, že ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany bylo na žalovaném, aby řádně zjistil skutkový stav a posoudil, zda žalobci hrozí v zemi původu skutečné nebezpečí vážné újmy podle §14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. To nemusí být postaveno najisto, ale je nutno zkoumat, zda existuje reálné nebezpečí hrozby takové újmy.

[18] Na žalobní námitky týkající se doplňkové ochrany reagoval městský soud v bodě 34 napadeného rozsudku, kde dospěl k závěru, že ekonomické důvody, včetně nesplacených dluhů a tíživé životní situace, nemohou samy o osobě vést k udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Proto není pravda, že by městský soud na vypořádání uvedené žalobní námitky rezignoval, jelikož je z odkazovaného odůvodnění patrné, proč ji shledal nedůvodnou. Jak NSS předeslal výše, stěžovatel v kasační stížnosti nenamítá, že by takové posouzení bylo ze strany městského soudu nesprávné a soudu nepřisluší v tomto směru argumentaci za stěžovatele domýšlet. A to zvláště v situaci, ve které v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. přezkoumává napadený rozsudek pouze optikou přijatelnosti kasační stížnosti vymezenou v bodě [9] výše.

[19] Nadto stěžovatel dodává, že městský soud odmítl možnost udělení doplňkové ochrany z ekonomických důvodů s ohledem na nevěrohodnost jeho tvrzení. Žádný takový závěr však v napadeném rozsudku v části týkající se doplňkové ochrany obsažen není. Naopak se jedná o konkrétní případ výše nastíněného, kdy stěžovatel pouze obsahově převzal svou žalobní argumentaci, kde slova „správní orgán“ nahradil slovem „soud“. NSS proto konstatuje, že takto uplatněnou kasační námitkou zde zmiňovaný závěr napadeného rozsudku nijak nezpochybňuje.

[20] Nejvyšší správní soud uzavírá, že s ohledem na kasační stížností vymezený rámec přezkumu napadeného rozsudku se nemohl zabývat správností jeho závěrů, ale pouze jeho namítanou nepřezkoumatelností. Což učinil a dospěl k závěru, že se z uvedeného hlediska

pokračování

městský soud nedopustil žádného pochybení, které by mělo vliv na hmotněprávní postavení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud tedy neshledal žádný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

[22] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. března 2026

Petr Mikeš
předseda senátu